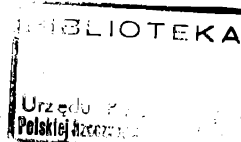

14 lutego 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

B65h 7 5/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4847.

Kl. 76 d 16.

La Lainière de Roubaix
(Roubaix, Francja).

Urządzenie do zatrzymywania nitki na cewkach przedziałniczych lub podobnych tutkach.

Zgłoszono 4 listopada 1924 r.

Udzielono 4 maja 1926 r.

Pierwszeństwo: 24 stycznia 1924 r. (Francja).

Nici lniane, bawełniane, jedwabne i t. d. są różnorodnie kształtowane pod nazwami: cewek i kopek przedziałniczych, cewek i kopek z niciarni i t. p. cewek. Cewki te są zwykle wytwarzane na tutkach papierowych, tekturowych lub z innego podobnego materiału, które są nasadzone na wrzeciona włókienniczych, przygotowawczych, przedziałniczych, niciarni i t. p. maszyn, co pozwala po wykonaniu cewek na zdjęcie ich wraz z tutkami i założenie na wrzeciona innych maszyn włókienniczych lub do czołenek krosien.

Nitka nawinięta posiada zawsze jeden koniec wolny, który wywołuje skutek

swego odwijania się podczas przewożenia i przesypywania cewek wytwarzanie się odpadków; oprócz tego koniec ten niema określonego miejsca na cewce i dlatego trzeba go szukać przed motaniem, co zawsze wywołuje stratę czasu.

Aby zapobiec tej niedogodności, robiono zazwyczaj kilka nawinięć na dolnej części tutki, ale sposób ten nie dawał dodatniego rezultatu, gdyż podczas kolejnych manipulacji nitka nieprzymocowana odwijala się i plątała.

Niniejszy wynalazek ma na celu zapobiec tej niedogodności i przedmiotem jego jest urządzenie do zatrzymywania nitki na

tutkach przygotowawczych, przędzalniczych, niciarni, pończosznich i t. p. maszyn, z tektury, papieru lub podobnych materiałów, używanych jako surowiec przy wyrobie wszelkiego rodzaju cewek, jak cewek i kopek przędzalniczych cewek i kopek w niciarniach i t. p. cewek.

To urządzenie do zatrzymywania luźnego końca nitki dla tutek tekturowych i papierowych polega w zasadzie na zastosowaniu u podstawy tutki lub jej końcu albo jednocześnie u podstawy i na końcu jednego języczka lub języczków o zmiennych kształtach i wymiarach. Koniec nitki do zatrzymania jest wciągnięty i przyciśnięty między języczek lub języczki i tutkę, co zapobiega odwijaniu się podczas dalszych manipulacji z cewkami i pozwala znaleźć szybko wolny koniec nitki bez szukania go poomacku.

W pewnych wypadkach taki sam rezultat może być osiągnięty przez przymocowanie do tutki na podstawie lub górnym końcu zapomocą dowolnego sposobu jednego języczka lub języczków, wypełniających te same funkcje.

Dla ułatwienia zrozumienia wynalazku są poniżej opisane i schematycznie przedstawione na załączonym rysunku przykłady wykonania.

Fig. 1 przedstawia widok cewki przędzalniczej na stożkowej tutce tekturowej, zaopatrzonej w urządzenie do zatrzymywania nitki zapomocą języczków.

Fig. 2 jest widokiem bocznym samej tekturowej tutki.

Fig. 3. przedstawia urządzenie do zatrzymywania nitki zapomocą języczków, osadzonych u podstawy tekturowej tutki przędzalniczej.

Fig. 4 przedstawia odmianę wykonania języczka.

Na załączonych rysunkach 1 jest tekturową tutką, na której jest nawinięty zwój nici 2; luźny koniec nitki jest wciągnięty i

przyciśnięty na podstawie tutki między samą tutką 1 i języczkiem 4, otrzymanym przez klinowe wycięcie w tekturze, z której utworzona zostaje tutka 1. To wycięcie może być wykonane ręcznie lub maszynowo, jak również może być ono skutecznie w jakikolwiek inny sposób tak, by otrzymać języczki o kształcie i położeniu, przedstawionych na załączonym rysunku. Ilość języczków może być dowolna, mogą one być podobne do siebie lub różne. Jeden języczek jest wystarczający, ale zwykle wykonywa się kilka, aby mieć pewną rezerwę w razie ułamania się go.

To samo urządzenie języczków może być utworzone na górnym wierzchołku tutek albo jednocześnie na dwóch końcach.

W pewnych wypadkach, jeżeli, np. języczki 4 jednej tutki 1 uległy zniszczeniu lub gdy wskutek natury materiału, z którego są zrobione tutki, ma się pewne trudności przy zaciskaniu na haczyk, by języczek działał jak sprężyna, języczki mogą być utworzone z pierścienia przymocowanego 5 i wykonanego z tektury, papieru, celuloиду, metalu i t. p. materiału. Pierścien 5 posiada jeden albo kilka języczków 4 i przymocowuje się do podstawy albo do górnego końca, albo do obu końców tutki przez przyklejanie lub też w inny dowolny sposób. Zastosowanie tych pierścieni nie ogranicza się tylko do tutek papierowych lub tekturowych, lecz rozciąga się również na tutki drewniane, metalowe lub inne, używane również jako podstawy do nawijania przędzy w przędzalniach, niciarniach, fabrykach wyrobów dzianych i innych zakładach włókienniczych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do zatrzymywania nitki na cewkach przędzalniczych, lub podobnych tutkach, znamienne tem, że posiada do zatrzymywania wolnego końca nawiniętej

nitki języczki, wytworzone zapomocą nacięcia tutki, przyczem koniec swobodny nici do zatrzymywania jest wciągnięty i przyciśnięty między wspomnianemi języczkami i samą tutkę.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamiennie tem, że języczki wycięte zostają w

pięścieniu z papieru, tektury, celuloide, metalu lub tym podobnych materiałów.

La Lainière de Roubaix.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

